

สถาบัน **THE BEST CENTER**

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 อ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร.0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

www.thebestcenter.com

facebook.com/bestcentergroup

คู่มือเตรียมสอบ

นิติกร

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

ประกอบด้วย

1. ทดสอบความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน
ความรู้ด้านกฎหมายมหาชน ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
ราชการแผ่นดิน ความรู้ด้านกฎหมายเฉพาะที่ใช้ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
ได้แก่ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548
พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 กฎหมาย
มนุษยธรรมระหว่างประเทศ และกฎ กติการะหว่างประเทศด้านมนุษยธรรม
ความรู้ด้านกระบวนการจัดทำข้อกฎหมายในประเทศไทย
2. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ของสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
3. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
4. เจาะข้อสอบความรู้ตำแหน่งนิติกร

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม

LINE: @thebestcenter

โทร.081-496-9907

ส่งฟรี
EMS/Kerry ทุกเล่ม

270.-

คำนำ

คู่มือเตรียมสอบ สำหรับตำแหน่ง นิติกร สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เล่มนี้ โดยทางสถาบัน THE BEST CENTER และคณะได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ดังนั้นทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับการเนื้อหา พ.ร.บ. ระเบียบและเจาะแนวข้อสอบเพื่อให้ผู้ที่สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออภัยข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดียินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ประวัติ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ภารกิจ ยุทธศาสตร์ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงมหาดไทย	1
➤ ความรู้ด้านกฎหมายมหาชน	9
★ แนวข้อสอบ กฎหมายมหาชน	22
★ แนวข้อสอบ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 8. พ.ศ. 2553	37
➤ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	84
★ แนวข้อสอบ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	91
➤ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551	94
★ แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551	106
➤ ความรู้ด้านกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ	109
➤ พันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน	130
➤ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง	140
➤ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	159
➤ ความรู้เกี่ยวกับกลไกการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	170
➤ ความรู้ด้านกระบวนการจัดทำข้อกฎหมายในประเทศไทย	181
★ เจาะข้อสอบภาษาอังกฤษ	192
★ เจาะข้อสอบเหตุการณ์ปัจจุบัน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม	237
➤ เทคนิคการสอบสัมภาษณ์	251

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

➤ความเป็นมาของสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกโดยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงมีพระราชประสงค์จะให้มีการพิจารณางาน ในภารกิจทางด้านการทหารเพื่อการป้องกันประเทศ เป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ มีประสิทธิภาพ และมีการประสานงานซึ่งกันและกัน จึงได้ทรงโปรดเกล้าให้มีสภาเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ แต่เดิมนั้นยังไม่มีชื่อเรียกเป็นการเฉพาะ แต่เรียกเป็นการทั่วไปว่า “สภาเกี่ยวกับการป้องกันพระราชอาณาจักร” โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประธานฯ

ได้มีการปรับปรุงและแก้ไของค์ประกอบของสภามาเป็นลำดับ กล่าวคือในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงทั้งในด้านองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ และเรียกชื่อใหม่ว่า “สภาป้องกันพระราชอาณาจักร” จนกระทั่งถึงเดือนกรกฎาคม ๒๔๗๕ หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้มีการจัดระเบียบการป้องกันราชอาณาจักรขึ้นใหม่ สภาป้องกันพระราชอาณาจักรจึงถูกยกเลิกไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้มีการจัดตั้ง “สภาการสงคราม” ขึ้น โดย ออกเป็นพระราชบัญญัติชื่อว่าพระราชบัญญัติสภาการสงคราม ซึ่งนับเป็น พระราชบัญญัติฉบับแรกที่เกี่ยวข้องกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพราะได้กำหนดให้สภาการสงครามมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินสงครามทั้งใน ทางทหาร ทางเศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนสวัสดิภาพของประชาชน สภาการสงครามมีอายุได้เพียง ๘ เดือน ก็ยกเลิกไป เนื่องจากได้มีการจัดตั้ง “สภาป้องกันราชอาณาจักร” ขึ้นแทน โดยออกเป็นพระราชบัญญัติชื่อว่า พระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักร เมื่อ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๗ หลังจากนั้นเมื่อ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้มีพระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักรออกมาใหม่ ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิม และใช้อยู่จนกระทั่งได้มีการการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ คือ การยกเลิกพระราชบัญญัติสภาป้องกันราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๔๘๘ และประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงจาก “สภาป้องกันราชอาณาจักร” เป็น “สภาความมั่นคงแห่งชาติ” มาจนกระทั่งทุกวันนี้

➤วิสัยทัศน์

“องค์กรมีความสามารถพร้อมเป็นผู้นำด้านการจัดการความมั่นคงของชาติ ให้มีความสมดุลระหว่าง

ความมั่นคงและการพัฒนา”

➤ พันธกิจ

- 1) กำหนดทิศทาง ให้คำปรึกษา และเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางและแผนด้านความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- 2) อำนวยการ ประสาน และติดตามประเมินผล เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- 3) ประเมินสถานการณ์ด้านความมั่นคง และการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและบริหารวิกฤติความมั่นคงในการรับมือภัยคุกคามด้านความมั่นคง
- 4) พัฒนานองค์ความรู้ความมั่นคงและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน
- 5) พัฒนาประสิทธิภาพและเสริมสร้างสมรรถนะองค์กรและบุคลากร เพื่อเป็นองค์กรหลักด้านความมั่นคง

➤ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติหรือที่เรียกโดยย่อว่า สภา มช. มีองค์ประกอบดังนี้

๑) นายกรัฐมนตรี	ประธาน
๒) รองนายกรัฐมนตรี	รองประธาน
๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	สมาชิก
๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	สมาชิก
๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	สมาชิก
๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	สมาชิก
๗) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	สมาชิก
๘) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	สมาชิก
๙) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	สมาชิก
๑๐) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	สมาชิก
๑๑) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	สมาชิกและเลขานุการ

➤ สภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่

- (๑) จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๒) เสนอแนะและให้ความเห็นในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในมิติด้านความมั่นคง หรือประเด็นเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(๓) พิจารณากำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ และแผนบริหารวิกฤตการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีพิจารณา

(๕) ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ภาพรวมในเชิงยุทธศาสตร์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ

(๖) กำกับและติดตามการดำเนินการตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

➤สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของสภา และศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านความมั่นคงที่เกี่ยวกับงานของสภา

(๒) จัดทำร่างนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติตามเป้าหมายและแนวทางที่สภากำหนดเพื่อเสนอต่อสภา

(๓) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความเห็น ตลอดจนอำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติงานใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ และแจ้งเตือนสถานการณ์ด้านความมั่นคง การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงในเชิงยุทธศาสตร์ พิสูจน์ทราบและคาดการณ์ภัยคุกคาม และการประเมินกำลังอำนาจของชาติ

(๖) ประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศในกิจการด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ ด้านความมั่นคงในเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการประเมินสภาวะแวดล้อม และด้านวิชาการที่เกี่ยวกับความมั่นคง

(๓) ศึกษา วิจัย รวบรวม พัฒนา ส่งเสริม และเผยแพร่ข้อมูลหรือองค์ความรู้เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่สภานายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า สมช. เป็นส่วนราชการซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ พร้อมกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยอยู่ในกลุ่มงานด้านนโยบายในสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นหัวหน้าส่วนราชการในฐานะข้าราชการพลเรือนระดับปลัดกระทรวง (ระดับ ๑๑) นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติรวม ๑๗ ท่าน ได้แก่

๑. พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ	(พ.ศ. ๒๕๐๒ - ๒๕๐๔)
๒. พันเอกพระยาศรีวิสารวาจา	(พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๑๑)
๓. พลเอกจิร วิจิตสงคราม	(พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๖)
๔. พลเอกเล็ก แฉวมาลี	(พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗)
๕. พลอากาศเอกสิทธิ เสวตศิลา	(พ.ศ. ๒๕๑๗ - ๒๕๒๓)
๖. นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ	(พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๒๕)
๗. นายสุวิทย์ สุทธานุกุล	(พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๓๔)
๘. พลเอกจรัส กุลละวณิชย์	(พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๓๕)
๙. พลเอกบุญศักดิ์ กำแหงฤทธิ์	(พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๔๑)
๑๐. นายจักษัย บุญพัฒน์	(พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๕)
๑๑. พลเอกวินัย ภัททิยกุล	(พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๕)
๑๒. นายประกิจ ประจันปัจจนึก	(พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๐)
๑๓. พล.ท.ศิริพงษ์ บุญพัฒน์	(พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑)
๑๔. พล.ท.สุรพล เผื่อนอัยกา	(พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒)
๑๕. นายถวิล เป็ลยศิริ	(พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔)
๑๖. พล.ต.อ.วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี	(พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕)
๑๗. พล.ท.ภราดร พัฒนถาบุตร	(พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗)
๑๘. นายถวิล เป็ลยศิริ	(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๗)

(กลับเข้าดำรงตำแหน่งเลขาธิการ สมช. ตามเดิมเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗)

๑๕. นายอนุศิษฐ์ คุณากร

(พ.ศ.๒๕๕๓ - ๒๕๕๘)

๒๐. พลเอกทวีป เนตรนิยม

(ปัจจุบัน)

➤นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเป็นนโยบายระดับชาติ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการด้านความมั่นคงของภาครัฐในระยะ ๗ ปี โดยได้ประเมินสถานะแวดล้อมทางภูมิรัฐศาสตร์ สถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคง นำไปสู่การกำหนดทิศทางหลักในการดำเนินการเพื่อรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติฉบับใหม่ได้กำหนดลำดับความสำคัญ โดยพิจารณาความเสี่ยงและผลกระทบต่อความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดปลอดภัยของชาติและส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคงในด้านต่างๆ และภูมิคุ้มกันของชาติในภาพรวมเป็น “เกณฑ์สำคัญ” โดยกำหนดความสำคัญเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ ๑ นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ และส่วนที่ ๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรจะให้น้ำหนักก่อนนโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ เป็นลำดับสำคัญในระดับต้น แต่ทั้งนี้ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั้งสองส่วนต้องได้รับการขับเคลื่อนไปพร้อมกัน เพื่อให้เกิดภาพแห่งความสำเร็จโดยรวมและสามารถรักษาผลประโยชน์แห่งชาติได้อย่างครบถ้วน ทั้งเสถียรภาพ ความเป็นปึกแผ่นของประเทศ และการมีจุดยืนที่ชัดเจน เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ประเทศมีเกียรติและศักดิ์ศรี ในประชาคมโลก

กรอบความคิดหลักในการกำหนดนโยบาย ได้คำนึงถึงค่านิยมหลักของชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในชาติจะต้องยึดถือและพึงรักษาไว้ร่วมกัน และผลประโยชน์แห่งชาติ ซึ่งเป็นความมุ่งประสงค์ของชาติ ที่จะทำให้อาณัติของชาติดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง ต่อเนื่อง

➤ค่านิยมหลักของชาติ ได้แก่

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง ผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่

๑. การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ
๒. การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ
๓. การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ
๔. การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
๕. ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
๖. ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร
๗. ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ
๘. การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

➤ วิสัยทัศน์

“ชาติมีเสถียรภาพและเป็นปึกแผ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปลอดภัยจากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤตการณ์ มีบทบาทเชิงรุกในประชาคมอาเซียน และดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศอย่างมีคุณภาพ”

วัตถุประสงค์และนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความปลอดภัย ความเป็นธรรม และความสมานฉันท์ในชาติ เพื่อลดการเผชิญหน้า และการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ

๔. เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง

๕. เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วน ในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง

๖. เพื่อให้การจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม พลังงาน และอาหาร มีความมั่นคง ความยั่งยืนและมีความสมดุลกับการขยายตัวของการพัฒนาประเทศ รวมถึงลดความเสี่ยงจากผลกระทบของกระแสโลกาภิวัตน์

๗. เพื่อพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมของชาติในการเผชิญกับภาวะสงครามและวิกฤติการณ์ ความมั่นคง อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๘. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพในการป้องกันประเทศ สนับสนุนภารกิจที่ไม่ใช่การสงคราม และสามารถผนึกกำลังของกองทัพกับทุกภาคส่วนในการเผชิญกับภัยคุกคามด้านการป้องกันประเทศในทุกรูปแบบ

๙. เพื่อส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่สร้างสรรค์และสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มประเทศอาเซียน ประชาคมโลก บนพื้นฐานของการรักษาผลประโยชน์ และการดำรงเกียรติภูมิของชาติ

ส่วนที่ ๑ นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. สร้างความเป็นธรรม ความปลอดภัย และความสมานฉันท์ในชาติ

๓. ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ ๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป

๔. จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน

๕. สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

๖. ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

๗. จัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

๙. เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน

๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

- ๑๑. รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๒. เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร
- ๑๓. พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ
- ๑๔. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ
- ๑๕. พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- ๑๖. เสริมสร้างคุณภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ความรู้ด้านกฎหมายมหาชน

➤ ความหมายของกฎหมายมหาชน

1. กฎหมายมหาชน (Public Law) หมายถึงกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับราษฎร ในฐานะที่รัฐเป็นฝ่ายปกครองราษฎรหรือมีฐานะเหนือราษฎร

2. คำว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับราษฎร” หมายถึง ความสัมพันธ์ในทางกฎหมายระหว่างคู่กรณีทั้งสองฝ่าย

3. คำว่า “ในฐานะที่เป็นฝ่ายปกครองราษฎร” หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณีซึ่งฝ่ายหนึ่งมีฐานะสูงกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจึงบังคับเอาได้ หรือใช้อำนาจได้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง

4. หลักเกณฑ์การพิจารณาว่า กฎหมายใดเป็นกฎหมายมหาชน มีดังนี้คือ

1. พิจารณาว่ากฎหมายนั้นกล่าวถึงกิจการของใคร (ถ้าเป็นกิจการของรัฐ คือเป็นเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวม ก็เป็นกฎหมายมหาชน)

2. พิจารณาว่ากฎหมายนั้นให้ใครเป็นประธานแห่งสิทธิ หรือเป็นผู้ทรงอำนาจเหนืออีกฝ่ายหนึ่ง (ถ้าองค์กรของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ทรงอำนาจ ก็เป็นกฎหมายมหาชน)

3. พิจารณาว่ากฎหมายนั้นเคร่งครัดหรือไม่ (ถ้าเคร่งครัดทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ ก็เป็นกฎหมายมหาชน)

5. ข้อแตกต่างระหว่างกฎหมายมหาชน และกฎหมายเอกชน มีดังนี้

1. แตกต่างในด้านวัตถุประสงค์ กล่าวคือ กฎหมายมหาชนต้องการวางระเบียบบังคับเกี่ยวพันระหว่างรัฐกับเอกชน ส่วนกฎหมายเอกชนจะเกี่ยวพันระหว่างเอกชนกับเอกชน

2. แตกต่างในด้านฐานะ กล่าวคือ กฎหมายมหาชนยอมรับว่ารัฐมีฐานะเหนือกว่าเอกชน ส่วนกฎหมายเอกชน ยอมรับว่าเอกชนทั้งหลายมีฐานะทางกฎหมายเท่าเทียมกัน

3. แตกต่างในด้านรูปแบบ กล่าวคือ กฎหมายมหาชนมีรูปแบบที่เคร่งครัด ส่วนกฎหมายเอกชนมีรูปแบบที่ยืดหยุ่น

6. กฎหมายสังคม (Social Legislation) เป็นชื่อเรียกกลุ่มกฎหมายอีกชื่อหนึ่ง ได้แก่ กฎหมายที่มีวัตถุประสงค์คุ้มครองสังคม คือพัฒนาจากนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจนกลายเป็นสาธารณประโยชน์ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องแทรกเข้าไปจัดระเบียบความสัมพันธ์และอำนาจต่อรอง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ตัวอย่างเช่น

- กฎหมายแรงงาน ซึ่งพัฒนามาจากกฎหมายจ้างแรงงาน

- กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งพัฒนามาจากกฎหมายซื้อขาย กฎหมายละเมิด
- กฎหมายปฏิรูปที่ดิน กฎหมายจัดรูปที่ดิน และกฎหมายค่าเช่านา ซึ่งพัฒนามาจากกฎหมายทรัพย์สินและกฎหมายที่ดิน
- กฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา ซึ่งพัฒนามาจากกฎหมายกู้ยืม

➤ประเภทของกฎหมายมหาชน

- 1.กฎหมายที่สำคัญที่สุดในบรรดากฎหมายมหาชน คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายปกครอง
- 2.การแบ่งประเภทของกฎหมายมหาชนของแต่ละประเทศหรือแต่ละนักกฎหมายนั้น มีวิธีการแบ่งแตกต่างกันออกไป แต่ยังคงมีกฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายปกครอง เป็นตัวร่วมอยู่เสมอ

3.โดยสรุป ประเภทของกฎหมายมหาชน จัดแบ่งได้ดังนี้

1. กฎหมายมหาชนโดยแท้หรือแบบที่ถือกันมาแต่เดิม ได้แก่

- รัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นในลักษณะเดียวกัน
- กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เช่น กฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายพรรคการเมือง ฯลฯ
- กฎหมายปกครอง เช่น ปว.216 และ ปว.218 กฎหมายภาษีอากร ฯลฯ
- กฎหมายการคลัง เช่น กฎหมายงบประมาณ กฎหมายเงินตรา ฯลฯ

2. กฎหมายมหาชนที่จัดเพิ่มใหม่ ได้แก่

- กฎหมายอาญา - กฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลยุติธรรม
- กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา - กฎหมายเศรษฐกิจ
- กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

บ่อเกิดของกฎหมายมหาชน

- 1.บ่อเกิดของกฎหมาย (Source of Law) หมายถึง แหล่งอันเป็นที่เกิดของกฎหมาย
- 2.บ่อเกิดของกฎหมายมหาชน มีดังนี้
 - (1) กฎหมายลายลักษณ์อักษร เช่น รัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายการคลัง กฎหมายอาญา ฯลฯ ดังเห็นได้จากกฎหมายมหาชนของประเทศฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น และไทย
 - (2) กฎหมายไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น กฎหมายจารีตประเพณี คำพิพากษาศาลที่ถือว่าเป็นบรรทัดฐาน และหลักกฎหมายทั่วไป ดังเห็นได้จากกฎหมายมหาชนของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย
- 3.นักกฎหมายมหาชนที่ดี จะต้องมีความรู้ในวิชารัฐศาสตร์และวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วย จึงจะใช้กฎหมายมหาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

➤ บทบาทของนักปรัชญาในการพัฒนากฎหมายมหาชน

1. กฎหมายมหาชนพัฒนาไปตามความคิดของนักปรัชญากฎหมาย หรือการเมืองในแต่ละสมัยมากกว่าอย่างอื่น ปรัชญาของใครมีผู้เห็นด้วยเป็นอันมากก็มีอิทธิพลมาก มีผู้รับเอาไปใช้เป็นรากฐานในการยกร่างรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายการคลัง และกฎหมายมหาชนอื่นๆ

2. ปรัชญากฎหมายและการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายใหญ่ๆ คือ

1. ฝ่ายนิยมกฎหมายธรรมชาติ เชื่อว่า

- ต้องจำกัดอำนาจรัฐอื่นไม่เป็นธรรม ต่อต้านการกดขี่ข่มเหงจากฝ่ายปกครอง
- คำสั่งคำบัญชาของผู้ปกครองอยู่ภายใต้กฎหมายธรรมชาติอันเป็นสากล
- ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรม มีสิทธิร้องทุกข์หรือฟ้องร้องได้
- รัฐเกิดจากสัญญาประชาคม อำนาจอธิปไตยถ้าไม่มาจากพระเจ้าก็มาจากประชาชน
- รัฐต้องเป็นนิติรัฐ การปกครองต้องใช้หลักนิติธรรม

2. ฝ่ายยึดถือกฎหมายฝ่ายบ้านเมือง เชื่อว่า

- รัฐมีอำนาจสูงสุดในการจัดการปกครองบ้านเมือง
- อำนาจอธิปไตยเป็นของกษัตริย์หรือรัฐบาล ซึ่งเรียกว่า “รัฐฐาธิปัตย์”
- รัฐมิได้เกิดจากสัญญาประชาคม แต่เกิดจากการตั้งขึ้นโดยรัฐฐาธิปัตย์
- คำสั่งคำบัญชาของรัฐฐาธิปัตย์เป็นกฎหมาย
- กฎหมายทุกอย่างเป็นกฎหมายมหาชน

3. ปรัชญากฎหมายธรรมชาตินี้มีส่วนทำให้กฎหมายมหาชนพัฒนาไปมาก กล่าวคือ

1. การปฏิวัติในสมัยศตวรรษที่ 18 – 19 เช่นในสหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศส ตลอดจนการจัดทำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในศตวรรษที่ 20 ก็มีการอ้างถึงสิทธิธรรมชาติ

2. กฎหมายมหาชน ประเภทกฎหมายสังคม และกฎหมายเศรษฐกิจหลายเรื่องก็เกิดขึ้นบนรากฐานของกฎหมายธรรมชาติ

3. กฎหมายธรรมชาติเป็นกฎหมายแห่งศีลธรรม มโนธรรม ความเป็นธรรม และความมีเหตุผล

4. ปรัชญากฎหมายธรรมชาตินี้มีส่วนแทรกซึมเข้าไปกลมกลืนกับปรัชญากฎหมายฝ่ายบ้านเมือง และทำให้กฎหมายมหาชนเป็นธรรมขึ้น

นักปรัชญาสมัยกรีก

นักปรัชญาเมธีของกรีกที่มีอิทธิพลในทางกฎหมายมหาชนในยุคสมัยนี้มี 3 ท่าน คือ โสกราตีส เพลโต และอริสโตเติล จนมีคำกล่าวติดปากว่า “โสกราตีส เป็นศาสดาของผู้สอน เพลโต เป็นศาสดาของผู้คิด

อริสโตเติล เป็นศาสตราจารย์ของนักเรียน”

โสกราตีส (Socratis) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ◆ ไม่ใช่ชนกกฎหมาย แต่เป็นปรัชญาเมธีชาวเอเธนส์ผู้ยิ่งใหญ่
- ◆ ความเป็นโสกราตีส ปรากฏอยู่ในผลงานเขียนของเพลโตหลายเรื่อง เช่น ยูโทโฟร อปโปลเกีย ฯลฯ
- ◆ ในฐานะผู้สั่งสอน จึงได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับรัฐ กฎหมาย ความยุติธรรม และคุณค่าทางจริยธรรม
- ◆ เป็นผู้ริเริ่มวิธีการแสวงหาความรู้ในทางปรัชญาแบบซักถาม เรียกว่า “วิธีสร้างแบบโสกราตีส” เป็นวิธีตั้งคำถามเพื่อพยายามคาดคะเนคำตอบจากคู่สนทนา

◆ ศจ.คริสโตเฟอร์ แลงเดล เป็นผู้นำวิธีการนี้มาใช้ในการศึกษาวิชากฎหมายในสหรัฐอเมริกา เรียกว่า “กรณีศึกษา” (Case Study) ซึ่งต่างจากประเทศอื่นที่ใช้วิธีบรรยาย (Lecture) เช่น ในไทยและยุโรป

เพลโต (Plato) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ◆ เป็นชาวเอเธนส์ และเป็นลูกศิษย์ของโสกราตีส อายุน้อยกว่าประมาณ 42 ปี
- ◆ เป็นผู้ตั้ง “สำนักอคาเดมี” (Academy) ซึ่งถือว่าเป็นสำนักปรัชญาถาวรแห่งแรกของโลก และเป็นบ่อเกิดของมหาวิทยาลัยในเวลาต่อมา
- ◆ เจ้าของวรรณกรรมที่สำคัญและมีอิทธิพลมาก 3 เรื่อง คือ อุดมรัฐ รัฐบุรุษ และกฎหมาย
- ◆ อุดมรัฐ (Republic) เป็นวรรณกรรมที่สะท้อนถึงความคิดเรื่อง รัฐในอุดมคติซึ่งต้องมีความสมบูรณ์ เพียบพร้อมในด้านระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม และระบบการเมือง สังคมอุดมรัฐ เป็นสังคมที่มีระบบการปกครองแบบราชาธิปไตย เวลานั้นเพลโตไม่เห็นด้วยกับแบบประชาธิปไตย
- ◆ รัฐบุรุษ (Stateman) เป็นวรรณกรรมที่เพลโตเขียนขึ้นภายหลังยอมรับว่า สังคมแบบอุดมรัฐเป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ยาก และเริ่มยอมรับการจัดการระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยคนหมู่มาก
- ◆ กฎหมาย (Laws) เป็นวรรณกรรมที่เสนอแนวคิดใหม่ก่อนถึงแก่กรรม โดยยอมรับว่า สังคมแบบที่กล่าวถึงในวรรณกรรมเรื่องรัฐบุรุษก็เป็นไปไม่ได้ยากเช่นกัน อาจมีสังคมใหม่ซึ่งมีกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญ

อริสโตเติล (Aristotle) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ◆ เป็นชาวเมืองสตาگیرา เป็นลูกศิษย์ของเพลโตในสำนักอคาเดมี อายุน้อยกว่าประมาณ 43 ปี
- ◆ เป็นผู้ก่อตั้ง “สำนักลีเซียม” (Lyceum) เป็นสำนักใหญ่ในกรุงเอเธนส์
- ◆ เจ้าของวรรณกรรมสำคัญ “การเมือง” และ “จริยธรรม”
- ◆ การเมือง (Politics) ได้ชื่อว่าเป็นคัมภีร์ทางรัฐศาสตร์ และอริสโตเติลได้ชื่อว่าเป็น “บิดาแห่งรัฐศาสตร์” เพราะได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับความหมายของรัฐ กำเนิดของรัฐ รูปของรัฐ และความสิ้นสุดของรัฐ

รัฐไว้ อย่างละเอียดลออ

♦ จริยธรรม (Ethics) เป็นวรรณกรรมที่อธิบายเกี่ยวกับความยุติธรรมและคุณธรรมที่ละเอียดพิศดารที่สุด

♦ อริสโตเติล ได้เคยแสดงทรรศนะเกี่ยวกับ “หลักนิติธรรม” (The Rule of Law) ไว้ แม้อังกฤษและสหรัฐ อเมริกา ก็ยอมรับในหลักนิติธรรมนี้ ส่วนในเยอรมันนั้น ทฤษฎีเรื่องนิติรัฐก็ได้รับอิทธิพลจากทรรศนะ นี้ของอริสโตเติลอย่างมาก

➤ นักปรัชญาสมัยโรมัน

สมัยที่โรมรุ่งเรืองขึ้นมาแทนที่กรีกนั้น มีนักปรัชญากฎหมายและการเมืองเกิดขึ้นมากมาย แต่ที่นับว่าสำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งมี 2 ท่าน คือ ซิเซโร และนักบุญออกัสตินแห่งฮิปโป

ซิเซโร (Cicero) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦ เป็นนักกฎหมาย นักการเมือง และรัฐบุรุษคนสำคัญของโรม
- ♦ เจ้าของวรรณกรรม “สาธารณรัฐ” (Republic) และ “กฎหมาย” (Laws) ซึ่งเขียนในรูปของบทสนทนา ตามแบบของเพลโต แต่มีผู้วิจารณ์ว่าฝีมือด้อยกว่า
- ♦ เป็นผู้ที่ยอมรับและอธิบายถึงสิทธิธรรมชาติได้อย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งนำไปเป็นข้อต่อรองกับผู้ปกครองจนก้าวไปสู่สิทธิของพลเมือง

นักบุญออกัสตินแห่งฮิปโป (Saint Augustine of Hippo) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦ เป็นนักบุญชาวแอฟริกัน ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็นสังฆราชแห่งเมืองฮิปโป
- ♦ The City of God เป็นวรรณกรรมที่เรียบเรียงขึ้นจากแนวคิดของนักบุญเปาโล และเพลโต วรรณกรรม นี้แบ่งสังคมออกเป็น 4 ส่วน คือ บ้าน เมือง โลก และจักรวาล และเน้นความสำคัญของความยุติธรรม

- ♦ ทฤษฎีของนักบุญออกัสติน มีส่วนวางรากฐานให้แก่ปรัชญาของนักบุญไอควินัสในเวลาต่อมา

นักปรัชญาสมัยกลาง

♦ ปรัชญาเมธีที่มีอิทธิพลทางกฎหมายมหาชนที่สุดในสมัยกลาง มี 2 ท่าน คือ จอห์นแห่งซอสเบอรี และนักบุญโธมัส อีควินัส

จอห์นแห่งซอสเบอรี (John of Salisbury) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦ เป็นปรัชญาเมธีชาวอังกฤษ
- ♦ เจ้าของวรรณกรรม “โพลิคราติคัส” (Policraticus) เป็นวรรณกรรมที่เน้นความสำคัญของ

กฎหมาย

♦เป็นผู้ที่ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่าง “ทรรราชย์” และ “ราชา” โดยกล่าวว่า ราชาขึ้นต้องเคารพ กฎหมายและต้องปกครองประชาชนด้วยปัญญาแห่งกฎหมาย โดยถือว่าตนเป็นผู้รับใช้ประชาชน ในขณะที่ทรรราชย์คือ ผู้นำที่ไม่ดำรงตนอยู่ในธรรม ประชาชนไม่จำเป็นต้องยอมตนอยู่ใต้อำนาจ

นักบุญโธมัส อไควนัส (Saint Thomas Aquinas) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦เป็นชาวอิตาลี ในบั้นปลายแห่งชีวิตได้อุทิศตนให้กับคริสต์ศาสนา
- ♦เป็นผู้ที่ได้อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับกฎหมายธรรมชาติอย่างละเอียดชัดเจน และแนวคิดของปรัชญาเมธีผู้นี้ ภายหลังมีผู้นำไปจัดลำดับชั้นกฎหมาย

- ♦นักบุญอไควนัส แบ่งประเภทของกฎต่างๆ ออกเป็น 4 ประเภทตามลำดับ คือ
กฏนิรันดร์ เป็นกฎสูงสุด ถือได้ว่าเป็นแผนการสร้างโลกของพระเจ้า
กฏธรรมชาติ เป็นกฎสูงสุดรองลงมา และว่าด้วยเหตุผล คุณธรรม ความยุติธรรม ซึ่งเป็นกฎแห่งความประพฤติที่สอดคล้องกับกฏนิรันดร์

กฏศักดิ์สิทธิ์ เป็นกฎรองลงมา และว่าด้วยหลักประเพณีปฏิบัติทางศาสนา

กฎหมายของมนุษย์ เป็นกฎต่ำสุด และกำหนดหลักประเพณีปฏิบัติของมนุษย์ในทางโลก

➤ **นักปรัชญาสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา**

สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) มีนักปรัชญากฎหมายที่สมควรกล่าวถึง 2 ท่าน คือ ฌอง โบแดง และ โทมัส ฮอบส์

ฌอง โบแดง (Jean Bodin) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦เป็นนักปรัชญาชาวฝรั่งเศส
- ♦เป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากในทางปรัชญาการเมือง โดยเฉพาะการเผยแพร่ความคิดว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของกษัตริย์

- ♦ “ตำรา 6 เล่ม ว่าด้วยรัฐ” (Six Books Concerning the State) และ “วิธีทำความเข้าใจกับประวัติศาสตร์” (Method for the Easy comprehension of History) เป็นวรรณกรรมชิ้นสำคัญของนักปรัชญาผู้นี้

- ♦ตำรา 6 เล่ม ว่าด้วยรัฐ ได้อธิบายทฤษฎีว่าด้วยอำนาจอธิปไตยไว้อย่างละเอียดชัดเจน

โทมัส ฮอบส์ (Thomas Hobbes) มีประวัติและผลงานที่น่าสนใจดังนี้

- ♦เป็นนักปรัชญาชาวอังกฤษ และเป็นผู้คิดทฤษฎีการเมืองขึ้นใหม่ โดยนำเอาศาสตร์ทางด้านธรรมศึกษา